

Uchwała Nr V/43/18
Rady Miejskiej w Lidzbarku
z dnia 28 grudnia 2018 roku

w sprawie przekazania według właściwości do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego skargi na uchwałę Nr XXIX/261/17 Rady Miejskiej w Lidzbarku z dnia 28 marca 2017 r. w sprawie określenia szczegółowych zasad, trybu przyznawania i pozbawiania oraz rodzaju i wysokości okresowych stypendiów sportowych oraz nagród i wyróżnień Burmistrza Lidzbarka za wyniki sportowe, zmienionej uchwałą Nr XXX/266/17 Rady Miejskiej w Lidzbarku z dnia 17 maja 2017 r.,

Na podstawie art. 54 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz.U. 2018 poz.1302 t.j.) Rada Miejska w Lidzbarku uchwała się, co następuje:

§ 1.

Przekazuje do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie skargę Prokuratora Okręgowego w Elblągu z dnia 9 marca 2018 r. na uchwałę Nr XXIX/261/17 Rady Miejskiej w Lidzbarku z dnia 28 marca 2017 r. w sprawie określenia szczegółowych zasad, trybu przyznawania i pozbawiania oraz rodzaju i wysokości okresowych stypendiów sportowych oraz nagród i wyróżnień Burmistrza Lidzbarka za wyniki sportowe, zmienionej uchwałą Nr XXX/266/17 Rady Miejskiej w Lidzbarku z dnia 17 maja 2017 r., które stanowią załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 2.

Odpowiedź na skargę, o której mowa w §1, stanowi załącznik nr 2 do niniejszej uchwały.

§ 3.

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miejskiej

Paweł Ciesielski

PROKURATURA OKRĘGOWA
W ELBLĄGU
WYDZIAŁ IV ORGANIZACYJNO-SĄDOWY
DZIAŁ POSTĘPOWANIA SĄDOWEGO
Bulwar Zygmunta Augusta 13
82-300 ELBLĄG
tel. centr. +48 55 239-41-30
fax. +48 55 239-41-07

sygn. akt PO IV Pa 2.2018

Załącznik nr 1
do uchwały Nr V/43/18
Rady Miejskiej w Lidzbarku
z dnia 28 grudnia 2018 r.
Elbląg, dnia 01. 03 2018 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny

w Olsztynie

ul. Emilii Plater 1

11-041 Olsztyn

za pośrednictwem

Rady Miejskiej w Lidzbarku

ul. Sądowa 21

13-230 Lidzbark

Skarżący : Prokurator Okręgowy w Elblągu , adres jw.

Organ : Rada Miejska w Lidzbarku, adres jw.

Skarga

I. Na podstawie art. 8 § 1, art. 50 § 1, art. 52 § 1 , art. 53 § 3 w zw. z art. 3 § 2 pkt 5 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – dalej jako „ppsa” (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r., poz. 1369) , **zaskarżam** uchwałę Rady Miejskiej w Lidzbarku nr XXIX/261/17 z dnia 28 marca 2017r w sprawie określenia szczegółowych zasad , trybu przyznawania i pozbawiania oraz rodzaju i wysokości okresowych stypendium sportowych oraz nagród i wyróżnień Burmistrza Lidzbarka za wyniki sportowe , zmienionej uchwałą Rady Miejskiej w Lidzbarku nr XXX/266/17 z dnia 17 maja 2017r. - **w całości**;

II. powyższej uchwale **zarzucam** istotne naruszenie prawa, to jest :

1. art. 32 i art. 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej - dalej jako „Konstytucja”, art. 31 ust. 3 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie - dalej jako „ustawa o sporcie” (tekst jednolity Dz.U. z 2017r. poz. 1463 z późniejszymi zmianami) oraz art. 40 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym – dalej jako „ustawa o samorządzie gminnym” (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. Nr 142, poz. 1875 z późniejszymi zmianami) ,
 - w § 1 ust. 3 - poprzez zbyt ogólne ujęcie dyscyplin sportowych mających znaczenie dla gminy poprzez użycie określenia „dyscypliny olimpijskie”, podczas gdy celem stypendium jest wspieranie sportu lokalnego, oraz poprzez brak uzasadnienia uznania taekwondo i kickoboxingu za dyscypliny sportowe mające istotne znaczenie dla gminy Lidzbark , co narusza prawa mieszkańców uprawniających inne dyscypliny sportowe do zapoznania się z przesłankami takiego wyróżnienia tych właśnie dyscyplin sportowych ,
2. art. 94 Konstytucji , art 31 ust 1 i 3 ustawy o sporcie oraz art. 40 ustawy o samorządzie gminnym
 - w § 3 ust.1 pkt 3 - poprzez przekroczenie delegacji ustawowej i wprowadzenie jako kryterium warunkującego przyznanie stypendium brak ukarania karą dyscyplinarną przez klub sportowy lub krajowe i międzynarodowe organizacje sportowe, podczas gdy ustawa o sporcie uzależnia przyznanie stypendium wyłącznie od dwóch przesłanek : znaczenia danego sportu dla jednostki samorządu terytorialnego oraz osiągniętego wyniku sportowego ,
3. art. 94 Konstytucji , art 31 ust. 1 i 3 ustawy o sporcie oraz art. 40 ustawy o samorządzie gminnym
 - w § 4 ust. 1 - poprzez przekroczenie delegacji ustawowej i zawężenie pojęcia „osiągnięty wynik sportowy” wyłącznie do pozycji medalowej określonej kategorii zawodów sportowych tj. igrzysk Olimpijskich i Paraolimpijskich, Mistrzostw Świata, Europy i Polski (w różnych kategoriach wiekowych), podczas gdy ustawa o sporcie nie przewiduje takie zawężenia, a celem stypendium jest wspieranie sportu lokalnego;

4. art. 32 i 94 Konstytucji , art 31 ust. 1 i 3 ustawy o sporcie , art. 40 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 1 pkt 1 i art. 61 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego – dalej k.p.a. (tekst jednolity Dz.U. z 2017r. poz. 1257 z późniejszymi zmianami)
 - w § 5 ust. 1 poprzez przekroczenie delegacji ustawowej i zawężenie podmiotów uprawnionych do złożenia wniosku o stypendium wyłącznie do : klubu sportowego, stowarzyszenia, rodzica, dyrektora szkoły i pełnoletniego zawodnika, podczas gdy postępowanie w przedmiocie stypendium jest postępowaniem administracyjnym, które może zostać zainicjowane również z urzędu , co pozbawia burmistrza uprawnienia do zainicjowania postępowania ;
5. art. 15 i art. 61 i art. 104 § 1 i 2 k.p.a.
 - w § 6 oraz § 8 ust. 3 przez przyjęcie, że decyzja Burmistrza Lidzbarka przyznająca stypendium sportowe następuje w formie listy , a pozbawienie stypendium w formie informacji, podczas gdy sprawa zainicjonowana wnioskiem o przyznanie stypendium bądź sprawa o pozbawienie stypendium stanowią indywidualne sprawy administracyjne , których rozstrzygnięcie powinno nastąpić w drodze decyzji administracyjnej doręczanej stronie i od której stronie przysługuje prawo odwołania;
6. art. 31 ust. 3 ustawy o sporcie oraz art. 40 ustawy o samorządzie gminnym
 - w § 8 ust 1 pkt 1 , 2 , 4 , 5 , 6 , 8 , 10 poprzez wprowadzenie do uchwały regulacji umożliwiającej pozbawienie zawodnika stypendium sportowego z uwagi na okoliczności niezwiązane z osiąganymi wynikami sportowymi w postaci : zaprzestania realizacji szkolenia sportowego, zakończenia kariery, utracenia zdolności do uprawiania sportu przez okres dłuższy niż 3 miesiące potwierdzonej orzeczeniem lekarskim, utracenia praw zawodniczych, a także ukarania karą dyscyplinarną przez klub sportowy lub krajowe i międzynarodowe organizacje sportowe oraz stosowanie dopingu lub innych substancji i metod zabronionych ;

7. art. 145 § 1 pkt 1 k.p.a. oraz § 137 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie Zasad Techniki Prawodawczej – dalej „zasady techniki prawodawczej” (tekst jednolity Dz.U. z 2016 r. poz. 283);
- w § 8 ust. 1 pkt 7 poprzez wskazanie jako podstawy pozbawienia stypendium złożenia fałszywych dokumentów na podstawie których zostało przyznane stypendium, podczas gdy powyższa przesłanka jest przesłanką skutkującą wznowieniem postępowania i wydaniem rozstrzygnięcia merytorycznego, a nadto poprzez bezzasadne powtórzenie przepisu ustawy,

III. na podstawie art. 147 § 1 ppsa **wnoszę** o stwierdzenie nieważności zaskarżonej uchwały **w całości**.

Uzasadnienie

W dniu 28 marca 2017 r. Rada Miejska w Lidzbarku podjęła uchwałę numer XXIX/261/17 w sprawie określenia szczegółowych zasad, trybu przyznawania i pozbawiania oraz rodzaju i wysokości okresowych stypendiów sportowych oraz nagród i wyróżnień Burmistrza Lidzbarka za wyniki sportowe. Załącznikiem do uchwały jest regulamin, który konkretyzuje powyższe kwestie. Podstawą prawną powyższej uchwały był art. 31 ustawy o sporcie. Uchwała została ogłoszona w Dzienniku Urzędowym Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

W dniu 17 maja 2017 r. została podjęta uchwała numer XXX/266/17, która zmieniła wyżej wymienioną uchwałę poprzez wyeliminowanie kryterium wieku jako podstawy przyznania stypendium.

Powyższa uchwała Rady Miejskiej w Lidzbarku, pomimo zmiany, nadal obarczona jest istotnymi naruszeniami prawa.

Podstawy stwierdzenia nieważności uchwały lub aktu organu gminy wyznaczają przepisy ustawy o samorządzie gminnym. Zgodnie z art. 91 ust. 1 zdanie 1 tej ustawy, uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. W orzecznictwie sądów administracyjnych i doktrynie utrwalony jest pogląd, iż tylko

istotne naruszenie prawa stanowi podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały (aktu) organu gminy. Za "istotne" naruszenie prawa uznaje się uchybienie, prowadzące do skutków, które nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawa. Do nich zalicza się między innymi naruszenie przepisów prawa ustrojowego oraz prawa materialnego, a także przepisów regulujących procedury podejmowania uchwał (wyrok WSA w Poznaniu z dnia 24 października 2012, sygn. IV SA/Po 944/12).

W ocenie skarżącego, podjęta uchwała istotnie narusza prawo.

1. Zarzut 1 dotyczący ujęcia sportów mających znaczenie dla gminy

Zgodnie z art. 31 ust. 3 ustawy o sporcie „organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego określa, w drodze uchwały, szczegółowe zasady, tryb przyznawania i pozbawiania oraz rodzaje i wysokość stypendiów sportowych, nagród i wyróżnień, o których mowa w ust. 1 i 2, biorąc pod uwagę znaczenie danego sportu dla tej jednostki samorządu terytorialnego oraz osiągnięty wynik sportowy”. Powyższy przepis stanowi normę kompetencyjną dla jednostek samorządu terytorialnego do podjęcia uchwały, z czego gmina Lidzbark skorzystała. Nie ulega wątpliwości, że uchwała nie może być sprzeczna z normą kompetencyjną, co oznacza że nie może rozszerzać czy zawęźać okoliczności lub wprowadzać nowych. Zgodnie z wyżej wymienionym przepisem, jedynym kryterium jakie winno być brane pod uwagę przy przyznawaniu stypendium jest znaczenie danego sportu oraz wynik sportowy. Rada Miejska w Lidzbarku w § 1 ust. 3 regulaminu jako dyscypliny sportowe mające znaczenie dla Gminy Lidzbark uznała „dyscypliny olimpijskie oraz taekwondo, kickboxing”. Nie negując uprawnienia do uznania właśnie tych dwóch dyscyplin za dyscypliny mające znaczenia dla gminy, wskazać należy, że powyższe wyliczenie jest dla odbiorcy aktu normą niejasną. Celem wprowadzenia stypendium sportowego jest promocja sportu lokalnego. Tym samym uznanie dyscyplin sportowych za mające znaczenie dla gminy winno wynikać czy to z tradycji lokalnych czy to sukcesów odnoszonych na niwie danej dyscypliny, co powinno wynikać wprost z uchwały lub z jej uzasadnienia. Brak takiego wskazania ogranicza prawa zawodników innych

dyscyplin sportowych , zwłaszcza że wskazanie konkretnych dyscyplin ogranicza krąg beneficjentów stypendium (ale takie ograniczenie co warto zaznaczyć jest dopuszczalne). Tym niemniej sportowcy, jak i mieszkańcy gminy winni znać przesłanki wyboru tej , a nie innej dyscypliny sportowej , jako zasługującej na wsparcie i promocję

W zakresie wskazania jako dyscyplin mających dla gminy znaczenie „dyscyplin olimpijskich” to wskazać należy , że jest to zbyt ogólne sformułowanie. Trudno bowiem przyjąć, by dla gminy miały znaczenie wszystkie takie dyscypliny. Przykładowo , na ostatnich igrzyskach olimpijskich (letnich) w Rio de Janeiro rozgrywano zawody w 31 dyscyplinach sportowych podzielonych na 306 konkurencji. Na ostatnich igrzyskach zimowych rozegrano zawody w 15 dyscyplinach podzielonych na 98 konkurencji. Łącznie daje to 404 konkurencje. Nie sposób przyjąć by wszystkie z nich miały dla Gminy Lidzbark znaczenie. Powyższe zostało potwierdzone w orzecznictwie administracyjnosądowym. W wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 15 listopada 2017r. sygn. II SA/Łd 673/17 m. in. wskazano *„sąd pragnie podkreślić, że jedynymi przewidzianymi przez ustawodawcę kryteriami, którymi organ powinien się kierować określając warunki przyznania stypendium, są - stosownie do art. 31 ust. 3 u.o.s., znaczenie danego sportu dla tej jednostki samorządu terytorialnego oraz osiągnięty wynik sportowy. Obowiązkiem organu jest przede wszystkim określenie dyscyplin sportu, które mają znaczenie dla danej jednostki samorządu terytorialnego. Takimi dyscyplinami mogą być na przykład dyscypliny o ugruntowanej tradycji lokalnej, czy ponadlokalnej, cieszące się popularnością wśród mieszkańców, co z oczywistych względów wpisywałoby się w realizację zadania własnego, polegającego na tworzeniu warunków sprzyjających rozwojowi sportu (zob. art. 27 ust. 1 u.o.s.). Zaskarżona uchwała nie zawiera regulacji, z których po pierwsze wynikałoby, jakie dyscypliny sportu uznano za mające znaczenie dla gminy, a po drugie, nie zawiera żadnego uzasadnienia dla tego wyboru”. Dodatkowo w orzeczeniu tym zawarto zapis, że „z powyższych uwag wynika, że również treść § 4 jest w znacznej części sprzeczna z prawem, gdyż przekracza upoważnienie ustawowe. Za takie uznać należy unormowanie zawarte w § 4 pkt 1, które uzależnia*

przyznanie stypendium od uprawiania dyscypliny sportu zaliczanej do programu igrzysk olimpijskich lub paraolimpijskich, także wchodzącej do ogólnopolskiego programu sportowego. Jak sąd wywiódł wcześniej, jest to ograniczenie pozaustawowe”.

Wobec powyższego nie można uznać za zgodne z prawem określenie sportów mających znaczenie dla gminy, bez ich wskazania wprost oraz wyjaśnienia podstaw takiego wyróżnienia.

2. Zarzut 2 dot. ukarania karą dyscyplinarną przez klub sportowy lub krajowe i międzynarodowe organizacje sportowe jako przesłanka uniemożliwiająca otrzymanie stypendium

W § 3 ust 1 pkt 4 regulaminu wprowadzono zapis, zgodnie z którym otrzymanie stypendium uzależnione jest od bycia osobą niekaraną dyscyplinarnie. Wprowadzenie takiego zapisu stoi w sprzeczności z upoważnieniem ustawowym. Rada Miejska w Lidzbarku rozszerzyła przesłanki otrzymania stypendium na kwestię niewynikającą z ustawy. Jak już wyżej wspomniano jedynymi przesłankami wynikającymi z art. 31 ustawy o sporcie jest uprawianie sportu mającego znaczenie dla gminy oraz osiągnięcie wyników sportowych. Pośrednio taką przesłanką jest zamieszkiwanie na terenie gminy, co wynika z definicji określonej z art. 1 ust 1 ustawy o samorządzie gminnym. Żadne inne kryteria, jak wiek (co zostało wytknięte w rozstrzygnięciu nadzorczym) czy miejsce uprawiania sportu, nie mogą zostać wprowadzone w uchwale. Wobec powyższego, powyższy zapis jest sprzeczny z prawem.

3. Zarzut 3 dot. zawężenia pojęcia „osiągnięty wynik sportowy” wyłącznie do pozycji medalowych określonej kategorii zawodów sportowych tj. igrzysk Olimpijskich i Paraolimpijskich, Mistrzostw Świata, Europy i Polski (w różnych kategoriach wiekowych)

Za naruszające prawo należy uznać ograniczenie osiągnięć sportowych wyłącznie do pozycji medalowych zawodów rangi Igrzysk Olimpijskich,

Paraolimpijskich, Mistrzostw Świata, Mistrzostw Europy i Mistrzostw Polski. Nieuprawnione jest zawężanie osiągnięć jedynie do najwyższych poziomów rywalizacji sportowej. Powyższe wynika z szeregu argumentów.

Po pierwsze, celem stypendium jest wspierania sportu lokalnego. Wskazać trzeba, że art. 31 ustawy o sporcie znajduje się w rozdziale zatytułowanym „Wspieranie sportu przez organy władzy”. Nadto art. 31 jest aktualnie odpowiednikiem dawnej normy prawnej tj. art. 35 ust. 1 zawartej w ustawie z dnia 29 lipca 2005r. o sporcie kwalifikowanym. Przepis ten przewidywał możliwość przyznania przez jednostki samorządu terytorialnego i finansowania z budżetów tych jednostek, stypendiów sportowych dla zawodników osiągających wysokie wyniki sportowe w międzynarodowym współzawodnictwie sportowym lub w krajowym współzawodnictwie sportowym. W aktualnym porządku prawnym brak takiego ograniczenia. Obecnie obowiązująca ustawa o sporcie przewiduje możliwość przyznania stypendium, nagrody lub wyróżnienia za osiągnięte wyniki sportowe, a w ust. 3 sformułowano jedynie dwa kryteria, które muszą zostać wzięte pod uwagę przy ustalaniu zasad oraz trybu przyznawania i pozbawiania, a także określenia rodzajów i wysokości stypendiów sportowych, nagród i wyróżnień. Oznacza to, że ustawodawca odstąpił od premiowania wyłącznie tych osób, które osiągnęły wysokie wyniki w rywalizacji krajowej, bądź międzynarodowej, na rzecz premiowania rozwoju sportu w ogóle, co wpisuje się w zamierzony cel wprowadzenia ustawą o sporcie nowych regulacji, które z założenia mają sprzyjać popularyzacji wszelkich form aktywności fizycznej. Tym samym świadczenia, o których mowa w art. 31 ust. 1 u.o.s., mają mieć charakter motywacyjny przede wszystkim w obszarze popularyzacji sportu, tworzenia systemu zachęt do jego uprawiania i osiągania coraz lepszych wyników sportowych przez osoby fizyczne (tak np. WSA w Szczecinie wyroku z dnia 15 grudnia 2016 r., sygn. akt II SA/Sz 1228/16, a także WSA w Gdańsku w wyroku z dnia 23 lutego 2017 r., III SA/Gd 1126/16, dostępne na stronie: www.orzeczenia.nsa.gov.pl).

Nadto sposób ujęcia zakresu zawodów dokonany w zaskarżonej uchwale wyłącza z kręgu osób uprawnionych osoby, które osiągają nawet wybitne wyniki, ale na gruncie lokalnym. Pozbawia się tym samym możliwości uzyskania stypendium

szereg osób, które uprawiają sport i osiągają dobre wyniki na poziomie lokalnym, przyczyniając się w ten sposób do popularyzacji sportu wśród lokalnej społeczności, co niekoniecznie przekłada się to na sukcesy na forum ogólnokrajowym czy międzynarodowym. Istotą regulacji art. 31 ustawy o sporcie i zawartej w niej delegacji ustawowej jest tworzenie mechanizmów sprzyjających uprawianiu sportu przez jak najszersze grono mieszkańców danej gminy, szerokiej popularyzacji idei uprawiania sportu. Z istoty swej stypendia, czy nagrody fundowane przez jednostki samorządu terytorialnego winny być kierowane do jak najszerszego grona obywateli w danym regionie. Wyniki uzyskiwane na arenie międzynarodowej czy ogólnokrajowej są przesłanką przyznania nagród i stypendiów na szczeblu ogólnokrajowym. Przemawia za tym treść art. 32 ustawy o sporcie, gdzie wprost wskazano stypendium przyznawane reprezentantowi kraju za osiągnięte wyniki sportowe we współzawodnictwie międzynarodowym. Warto też podkreślić, że przepis ten nie zawiera ograniczeń co do rodzaju zajętego miejsca, tak jak czyni to uchwała. Z powyższego wynika, że uchwała w tym zakresie jest sprzeczna z prawem, gdyż przekracza upoważnienie ustawowe. Nadmienić należy, że powyższe stanowisko o braku możliwości zawężenia sukcesów sportowych jedynie do rangi sportów olimpijskich (i podobnie sukcesów na gruncie międzynarodowym i krajowym, nie uwzględniając sukcesów lokalnych) znajduje również potwierdzenie w orzecznictwie sądowym (np. wyrok WSA w Łodzi z dnia 15 listopada 2017r. sygn. II SA/Łd 673/17 - LEX nr 2408130). Dodatkowo, interpretację taką wzmacnia treść art. 31 ust 2 ustawy o sporcie. Zgodnie z tą normą stypendia lub nagrody dla trenerów prowadzących szkolenie zawodników osiągających wysokie wyniki sportowe w międzynarodowym współzawodnictwie sportowym lub w krajowym współzawodnictwie sportowym mogą być przyznawane przez jednostki samorządu terytorialnego i finansowane z budżetu tych jednostek. Porównanie treści tego przepisu z ustępem 1 i 3 cyt. normy wskazuje, że ustawodawca ograniczył je do wysokich wyników na płaszczyźnie krajowej czy międzynarodowej wyłącznie dla trenerów prowadzących szkolenie. A contrario, takiego ograniczenia nie przewidziano w stosunku do zawodników, stąd ich sukcesy sportowe mogą być osiągnięte również na

szczeblu niższym np. wojewódzkim, powiatowym czy gminnym.

4. Zarzut 4 dot. zawężenia kręgów podmiotów upoważnionych do złożenia wniosku

W § 5 ust 1 regulaminu wskazano, że z wnioskiem o przyznanie zawodnikowi stypendium sportowego może wystąpić klub sportowy, stowarzyszenie, rodzic, dyrektor szkoły, a także sam pełnoletni zawodnik. Wskazać należy, że zgodnie z ugruntowaną linią orzeczniczą - rozstrzygnięcie o przyznaniu lub odmowie przyznania stypendium konkretnej osobie ze środków publicznych na podstawie aktu prawa miejscowego przybiera postać aktu administracyjnego mającego cechy decyzji administracyjnej, niezależnie od tego jak ten akt zostanie nazwany z formalnego punktu widzenia (wyrok WSA w Gliwicach z dnia 23 lutego 2017r. sygn. III SA/GI 1206/16 - LEX nr 2258453 czy wyrok WSA w Olsztynie z dnia 14 lutego 2017r. sygn. II SA/OI 82/17 - LEX nr 2255852). Skoro zaś jest to decyzja administracyjna, to postępowanie objęte jest przepisami kodeksu postępowania administracyjnego. Zgodnie zaś z art. 61 § 1 kpa postępowanie administracyjne wszczyna się na żądanie strony lub z urzędu. Tym samym – skoro organem upoważnionym do wydania decyzji jest Burmistrz Lidzbarka, również i jemu winno przysługiwać uprawnienie do wszczęcia postępowania administracyjnego w tym zakresie.

5. Zarzut 5 dot. formy prawnej przyznania stypendium

Jak wyżej wskazano jedyną formą prawną przyznania stypendium jest decyzja administracyjna, od której stronie przysługuje odwołanie. Jest to pogląd oczywisty i wielokrotnie wyrażany w orzecznictwie i doktrynie (choćby w przywołanych wyżej przepisach). Z uwagi na oczywistość powyższego, odstąpiono od szerszego uargumentowania tej kwestii. Również pozbawienie stypendium następuje w formie decyzji administracyjnej, która to decyzji winna być doręczona zgodnie z przepisami k.p.a. (109 kpa). Nie jest zatem wystarczające samo poinformowanie zawodnika o pozbawieniu go stypendium sportowego.

6. Zarzut 6 dot. podstaw uzasadniających pozbawienie zawodnika stypendium

W § 8 regulaminu określono przesłanki uzasadniające pozbawienie zawodnika stypendium. Należy wskazać, że przepis kompetencyjny upoważnia jednostkę samorządu terytorialnego do określenia w drodze uchwał, szczegółowych zasad, tryb przyznawania i pozbawiania oraz rodzajów i wysokości stypendiów sportowych (...) biorąc pod uwagę znaczenie danego sportu dla tej jednostki samorządu terytorialnego oraz osiągnięty wynik sportowy. Mając na względzie powyższy przepis uznać trzeba, że tak jak w zakresie przyznania stypendium jedynymi podstawami jest znacznie sportu oraz osiągnięty wynik sportowy, tak również przesłanki te są aktualne dla pozbawienia stypendium. Warto w tym miejscu zaznaczyć, że zwrot „za osiągnięte wyniki sportowe” dotyczy , co wynika wprost z wykładni literalnej i utrwalonego orzecznictwa (np. wyroku NSA w Warszawie z dnia 01 grudnia 2017 r. sygn. II GSK 282/16 – LEX nr 2432849) – już osiągniętych wyników. Przekroczeniem delegacji będzie takie określenie warunków pozbawienia stypendium, które odnoszą się do zdarzeń przyszłych. Tym samym brak jest podstaw do pozbawienia stypendium w przypadku zaprzestania realizacji szkolenia sportowego, zakończenia kariery, utracenia zdolności do uprawiania sportu przez okres dłuższy niż 3 miesiąc czy ukaranie karą dyscyplinarną, jak również stosowanie dopingu lub innych substancji i metod zabronionych. Powyższe przesłanki choć tematycznie związane z uprawianiem sportu przekraczają normę kompetencyjną, która ściśle wskazuje na kryterium przyznania i odebrania stypendium. Żadne inne okoliczności nie mogą być wprowadzane przez radę gminy, nawet jeżeli są społecznie zasadne (choć nie wszystkie można uznać za takowe). Tym samym jedynie te przesłanki, które związane są z utratą statusu mieszkańca gminy (np. wyprowadzka połączona z wolą zmiany miejsca centrum życiowego), utrata charakteru sportu mającego znaczenie dla gminy oraz ustalenie braku osiągnięcia sportowego (np. skutek pozbawienia tytułu z uwagi na niedozwolone wspomaganie czy złożenie fałszywego oświadczenia o takim sukcesie) , winny skutkować pozbawieniem stypendium. Inne przesłanki co najwyżej mogą być wprowadzone w drodze umowy stypendialnej czyli regulacji cywilnej. Warto też zaznaczyć, że

ukończenie działalności sportowej nie przekreśla sukcesów zawodnika i nie może skutkować pozbawieniem go stypendium. Jest to istotne, gdyż stypendium jest okresowe (od 3 do 9 miesięcy) i stanowi formę docenienia za wynik sportowy, a nie swoiście pojmowanej „zaliczki” na poczet przyszłych osiągnięć. Marginalnie podkreślić trzeba, że odebranie stypendium za utracenie zdolności uprawiania sportu jest krzywdzące dla zawodników, którzy utracili zdolność wskutek kontuzji związanej z uprawianiem sportu.

7. Zarzut 7 dot. przesłanki złożenia fałszywych dowodów do wniosku o stypendium

Zgodnie z uwagami poczynionymi powyżej, postępowanie w sprawie stypendium jest postępowaniem administracyjnym, które kończy się wydaniem decyzji administracyjnej. Stąd należy stosować reżim administracyjny. Zgodnie z art. 145 § 1 pkt 1 kpa w sprawie zakończonej decyzją ostateczną wznawia się postępowanie, jeżeli dowody, na których podstawie ustalono istotne dla sprawy okoliczności faktyczne, okazały się fałszywe. Tym samym w uchwale w sposób nieuprawniony i sprzeczny z prawem, to jest z § 137 Zasad Techniki Prawodawczej, Rada Miejska powtórzyła treść normy aktu wyższego rzędu. Ponadto powyższa przesłanka nakazuje wznović postępowanie, a dopiero następnie wydać decyzję co do meritum sprawy. Nadto wiąże się to z ograniczeniami czasowymi (art. 146 kpa).

Podkreślenia wymaga, że powyższe zarzuty odnoszą się również do nagród, gdyż norma kompetencyjna wprowadza te same okoliczności co do tych dwóch form wspierania zawodników.

Mając na względzie powyższe uwagi wnoszę o stwierdzenie nieważności zaskarżonej uchwały w całości. Taki zakres zaskarżenia podyktowany zastał tym, iż ze względu na ilość i rodzaj stwierdzonych uchybień, niemożliwe jest zdaniem skarżącego wyeliminowanie jedynie poszczególnych, wadliwych uregulowań, bez naruszenia struktury i charakteru całego aktu.

W tym stanie rzeczy skargę niniejszą i wnioski w niej zawarte uważam za uzasadnione.

Prokurator
Prokuratury Okręgowej
Marzena Sikorska

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ
mgr inż. Paweł Ciesielski

Załączniki:

- 2 odpisy skargi

wyk. 4 egz.

MS/MS

Załącznik Nr 2
do Uchwały Nr V/43/18
Rady Miejskiej w Lidzbarku
z dnia 28 grudnia 2018 roku

Lidzbark, 28.12.2018 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Olsztynie
ul. Emilii Plater 1
11-041 Olsztyn

Skarżący: Prokurator Okręgowy w Elblągu

Wydział IV Organizacyjno-Sądowy

Dział Postępowania Sądowego

Bulwar Zygmunta Augusta 13

82-300 Elblągu

Organ: Rada Miejska w Lidzbarku

ul. Sądowa 21

13-230 Lidzbark

Odpowiedź na skargę

Na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. 2018 poz.1302) Rada Miejska w Lidzbarku przekazuje skargę z dnia 13 marca 2018 r. (data wpływu) Prokuratora Okręgowego w Elblągu i wnosi o jej oddalenie w pkt II 1, II 2, II 3, II 6, II 7.

Uzasadnienie

Nie znajduje uzasadnienia tak faktycznego, jak i prawnego zarzut naruszenia art. 31 ust. 3 ustawy o sporcie poprzez objęcie regulaminem w § 1 ust. 3 jako dyscyplin sportowych mających znaczenie dla Gminy Lidzbark: „taekwondo „kicboxing”. Teza autora skargi, że: „trudno bowiem przyjąć, by dla gminy miały znaczenia wszystkie takie dyscypliny: „nie została udowodniona, a pozostaje jedynie w sferze przypuszczeń bądź domysłów.

Nie zasługuje również na uwzględnienie zarzut dotyczący zawężenia pojęcia „osiągnięty wynik sportowy” do pozycji medalowych w określonej kategorii zawodów sportowych. Premiowanie sportowców za wyniki określone w § 4 ust. 1 uchwały nie dyskwalifikuje sportowców gminy, nie niweczy idei popularyzacji uprawiania w gminie sportu. Stanowisko zawarte w skardze sugeruje pominięcie sportowców z gminy osiągających wyniki, o których mowa w przywołanym wyżej przypisie z grupy sportowców, w których gmina może przyznać stypendiów i to tylko z tego powodu, że art. 32 ustawy o sporcie gwarantuje stypendium tym sportowcom.

Pozbawiony podstaw jest zarzut naruszenia art. 31 ust. 3 ustawy o sporcie oraz art. 40 ustawy o samorządzie gminnym poprzez wprowadzenie w § 8 ust. 1 pkt 1, 2, 4, 5, 6, 8 i 10 okoliczności uzasadniających pozbawienie zawodnika stypendium sportowego, a wynikające z zaprzestania realizacji szkolenia sportowego, zakończenia kariery sportowej, utraty praw zawodniczych, utraty zdolności do uprawiania sportu, ukarania karą dyscyplinarną bądź stosowania dopingu lub innych substancji i metod zabronionych prawem.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ
mgr inż. *Przemysław Ciesielski*